

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoCsp/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117251242
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Malíková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:6117251242.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Malíkovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Sone Vackovej v právnej veci žalobcu: MC - TEAM s.r.o., so sídlom Hlavná 14a, Komárno - Nová Stráž, IČO: 36 554 952, zastúpeného: Mgr. Emese Suba, advokátka so sídlom Bratislavská cesta 1804, Komárno, proti žalovanému: A.. E. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y. XXXX/XX, F., prechodne bytom R. XXX/XX, R., (od 15.04.2020 do 15.04.2030), o zaplatenie 2 005,91 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného v časti výroku týkajúceho sa náhrady trov konania proti rozsudku Okresného súdu F. zo dňa 8. júna 2020 č.k. 14Csp/31/2018 - 222, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania v III. výroku z r u š u j e a v e c v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 2 005,91 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 850 eur od 29.03.2016, žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.161,82 € od 29.3.2016 do 7.7.2016 a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1155,91 € od 8.7.2016 do 31.1.2020, celkove úrok z omeškania v sume 250,06 eura a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 49,16 %. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 145 ods. 2, § 146 ods. 1, § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP), § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že konanie zastavil v časti o zaplatenie istiny vo výške 2 005,91 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 850 eur od 29.03.2016, pretože došlo v tejto časti k späťvzatiu žaloby zo strany žalobcu so súhlasom žalovaného. Predmetom konania zostal len nárok na zaplatenie úroku celkom vo výške 250,06 eura. V tejto časti vyhodnotil žalobu ako dôvodnú, pretože nárok na zaplatenie úroku z omeškania v prípade omeškania dlžníka s úhradou dlžnej sumy je zákonným nárokom. Zo strany žalobcu bol úrok z omeškania uplatnený vo výške korešpondujúcej so zákonnou stanovenou výškou úroku z omeškania v čase, kedy sa žalovaný ako dlžník do omeškania dostal. Napokon o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP tak, že vypočítal pomer úspechu žalobcu v spore a prihliadol na mieru zavinenia strán sporu na zastavení konania. Týmto výpočtom dospel k záveru, že percentuálnym vyjadrením, miera úspechu žalobcu v konaní prihliadnuc na hodnotu tej časti sporu, vo vzťahu ku ktorej nezavinil zastavenie konania predstavuje vo vzťahu k hodnote celého sporu 74,58 %. Hodnota sporu, vo vzťahu ku ktorému žalovaný nezavinil zastavenie konania predstavuje 25,42 %. Vychádzajúc z výpočtov potom priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 49,16 %.

2. Žalovaný podal odvolanie voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote v časti výroku o nároku na náhradu trov konania. Nesúhlasil s výpočtom miery úspechu obidvoch sporových strán v predmetnom konaní. Pokiaľ ide o žalovanú istinu v sume 1 155,91 eur, ktorú v priebehu konania uhradil, nenamieta pripísanie 100% úspechu žalobcu v tejto časti. Avšak v časti istiny 800 eur, ktorá bola zo strany žalobcu vzatá späť, s čím súhlasil a žalobca a bola v tejto časti zastavená, nemožno považovať

za 50 % úspech žalobcu, ale je to jeho 100 % úspech, pretože žalobca vzal žalobu späť a tento úkon nemôže byť pripísaný na jeho ťarchu. Nesúhlasil s tým, aby pri celkovom výpočte úspechu obidvoch sporových strán zahrnul súd prvej inštancie časť úrokov z omeškania, ktoré má podľa napadnutého rozsudku uhradiť, ale nezahrnul úroky z omeškania v časti, v ktorej bolo konanie zastavené, a teda ktoré boli žalobcom uplatnené neoprávnené. Je toho názoru, že sa tým len znova jednostranne navýšila miera úspechu žalobcu v konaní, bez akéhokoľvek právneho základu. Navrhol, aby odvolací súd v časti výroku o nároku na náhradu trov konania napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 14,54 %.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 355 ods. 1, § 359 CSP), a zistení, že spĺňa náležitosti ustanovenia § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), vec prejednal. Dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v časti nároku na náhradu trov konania (výrok III.) podľa § 389 ods. 1 písm. b) a § 391 ods. 1 CSP zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, ak tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhal zaplatenia istiny vo výške 2 005,91 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 4 011,82 eura od 29.03.2016 do 07.07.2016 a 5% ročne zo sumy 2 005,91 eura od do zaplatenia. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz voči ktorému podal žalovaný odpor a preto bola vec postúpená na Okresný súd Komárno. V priebehu konania na pojednávaní konajúcom sa dňa 08.06.2020 vzal žalobca žalobu v časti 1 155,91 eur späť, pretože žalovaný túto sumu po začatí konania uhradil. Netrval ani na podanej žalobe v Časti 850 eur spolu s úrokom z omeškania od 29.03.2016 do zaplatenia. Na podanej žalobe trval v časti úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 3.161,82 € od 29.3.2016 do 7.7.2016 a vo výške 5 % ročne zo sumy 1.155,91 € od 8.7.2016 do 31.1.2020. Žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil a preto súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom. Rozsudok vo svojej zastavujúcej a vyhovujúcej časti nebol napadnutý odvolaním, preto v týchto častiach nadobudol právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania zostal len výrok týkajúci sa náhrady trov konania.

7. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

8. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistraně.

9. Náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá sa skúma čo do právneho základu a čo do výšky priznaného nároku. Zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu) je charakteristická pre sporové konania a uplatní sa tak, že neúspešná strana sporu je povinná nahradiť úspešnej strane sporu trovy konania, ktoré jej vznikli. Procesný úspech sa určuje vo vzťahu k predmetu sporu úspechom v spore, ktorý sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. V prípade čiastočného úspechu v spore, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí.

10. Vo všeobecnosti platí, že náhradu trov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je ale doplnená zásadou procesnej zodpovednosti za zavinenie. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by pri jeho riadnom priebehu nevznikli, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich zavinil. Povedané inými slovami, zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie znamená, že tá zo strán sporu, ktorá zavinila, že trovy vznikli, je povinná ich nahradiť. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie sa posudzuje výlučne z procesného hľadiska. Ide o zásadu, ktorá je inštitútom procesného práva, a preto rozhodujúcimi skutočnosťami na posúdenie tejto zodpovednosti sú tie, ktoré vznikli po začatí konania.

11. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie dospel k záveru, že súd prvej inštancie v napadnutej časti týkajúcej sa trov konania nesprávne zistil skutkový stav a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil nesprávny právny záver. Odvolací súd sa nestotožnil s právnym názorom súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol o nároku na náhradu trov konania jedným výrokom zahrňujúcim procesný úspech žalobcu ako aj mieru zavinenia žalovaného v predmetnom spore. Odvolací súd v kontexte vyššie uvedeného zdôrazňuje, že sa samostatne posudzuje procesné zavinenie zastavenia konania a samostatne sa posudzuje úspech vo zvyšnej časti žaloby.

12. Žalobca v spore vzal žalobu späť v časti 2005,91 eura spolu s úrokom z omeškania od 29.03.2016 do zaplatenia. V časti zastavenia konania sa pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania skúma miera zavinenia. Súd prvej inštancie preto síce správne posudzoval mieru zavinenia, keď v časti istiny vo výške 850 eur vinu pričítal žalobcovi a v časti istiny vo výške 1 155,91 eura vinu pričítal žalovanému, ktorý po podaní návrhu na vydanie platobného rozkazu túto sumu uhradil, čím zaviniel zastavenie konania v tejto časti. Avšak o nároku na náhradu trov konania v časti zastavenia konania mal rozhodnúť samostatným výrokom.

13. Obdobne súd prvej inštancie nesprávne postupoval v časti výpočtu nároku na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu. Napriek tomu, že správne uviedol, že pomer úspechu vzhľadom na vyhovujúcu časť úrokov z omeškania vo výške 250,06 eura je 100% úspechom žalobcu, nesprávne zarátal tento pomer do celkového výpočtu trov konania, pretože mal o ňom rozhodnúť samostatne.

14. S poukazom na vyššie uvedené podstatné dôvody, odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd prvej inštancie vo veci nanovo rozhodne viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP) tak, že o nároku na náhradu trov konania rozhodne samostatne výrokom upravujúcim nárok na náhradu trov konania podľa pomeru úspechu (§ 255 ods. 1 CSP) a samostatne výrokom upravujúcim nárok na náhradu trov konania podľa miery zavinenia (§ 256 ods. 1 CSP).

15.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 396 ods. 3 CSP v novom rozhodnutí vo veci samej.

Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh § 428 CSP).